

Sygn. akt III RC 515/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w. T. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Kawecki

Protokolant stażysta Monika Smolarek

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2017 r. w. T.

na rozprawie

sprawy z powództwa K. C.

przeciwko I. C.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda K. C. na rzecz pozwanej I. C. kwotę 557 (pięćset pięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn.. akt. III RC 515/15

UZASADNIENIE

K. C. w dniu 22 maja 2015r. wniósł pozew przeciwko I. C. domagając się ustanowienia rozdzielności majątkowej z dniem 1 grudnia 2010r. Powód wskazał, iż wytoczył także powództwo o rozwód i w trakcie tego postępowania pozwana przez cały czas ujawnia zaciągnięte w trakcie trwania małżeństwa zobowiązania, o których dotąd nie wiedział. Powód wskazał, że od około roku nie prowadził wspólnego gospodarstwa domowego z pozwaną, nie ma żadnego wpływu na jej decyzje majątkowe i finansowe, których pozwana z nim nie konsultuje. Datę od której domagał się ustanowienia rozdzielności majątkowej uzasadniał K. C. tym, że wówczas pozwana przestała przyjmować leki oraz odmawiała prośbom powoda o podjęcie leczenia nerwicy, dopuszczała się kradzieży sklepowych, w konsekwencji czego powód musiał pokrywać straty pokrzywdzonych i grzywny nałożone na pozwaną. Utrzymywanie w tej sytuacji wspólności ustawowej zagraża - zdaniem powoda - jego dobru, a zagrożenie to jest z kolei ważnym powodem uzasadniającym ustanowienie rozdzielności majątkowej. Złożony został ponadto wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych (k.2-4).

Pozwana I. C. wniosła o oddalenie powództwa, argumentując iż twierdzenia zawarte w pozwie nie są prawdziwe, a żądanie pozwu pozbawione jest podstaw faktycznych i prawnych. Pozwana wskazała, że nie zaciągała ani nie zaciąga żadnych zobowiązań finansowych, korzystała jedynie z pomocy finansowej rodziny w czasie, gdy powód drastycznie ograniczył środki na utrzymanie rodziny. Nie podejmując żadnych decyzji finansowych nie miała po prostu potrzeby ani konieczności niczego z powodem konsultować ani uzgadniać. Pozwana zaprzeczyła, by dopuszczała się kradzieży sklepowych, zaprzeczyła także, by miała dopuszczać się ich z powodu zaburzeń psychicznych. Pozwana wskazała, iż w trakcie małżeństwa nie pracowała, bo umówiła się z powodem, że w ramach podziału obowiązków małżeńskich jej rolą będzie wychowywanie dzieci i prowadzenie domu, co też czyniła. Zdaniem pozwanej – biorąc pod uwagę datę od jakiej powód domaga się ustanowienia rozdzielności majątkowej, celem jego jest doprowadzenie do sytuacji, by w przyszłości wykazywać, że zabudowana nieruchomość gruntowa, której strony są współwłaścicielami, miałyby

przypaść na wyłączną własność powoda, gdyż to on od początku spłacał raty kredytu hipotecznego. Ponadto złożony został wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, według mającego zostać złożonym zestawienia (k. 16-18)

Sąd ustalił co następuje

K. C. oraz I. C. zawarli związek małżeński w dniu (...) przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w G.. Strony nie zawierały majątkowych umów małżeńskich. Wyrokiem Sądu Okręgowego w. T. z dnia 25 listopada 2016r. wydanym w sprawie o sygn. akt (...) związek małżeński K. C. i I. C. został rozwiązany przez rozwód z winy obu stron. Wyrok uprawomocnił się z dniem 11.01.2017r. W trakcie trwania postępowania o rozwód Sąd Apelacyjny w Gdańsku postanowieniem z dnia 20 lutego 2015r. wydanym w sprawie (...) zmienił postanowienie Sądu Okręgowego w. T. z dnia 5 stycznia 2015r. , sygn. akt (...) i ustalił zabezpieczenie potrzeb rodziny na czas trwania postępowania w ten sposób, iż zobowiązał K. C. do lożenia na rzecz małoletnich dzieci S. C. kwoty 700 złotych miesięcznie i L. C. kwoty 600 złotych miesięcznie oraz na rzecz pozwanej I. C. kwoty 300 złotych miesięcznie.

W punkcie 4 wyroku Sądu Okręgowego w. T. z dnia 25 listopada 2016r. w sprawie (...) Sąd zobowiązał obie strony postępowania do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci i tytułem udziału powoda w kosztach ich utrzymania zasądził od K. C. na rzecz małoletniego S. C. alimenty w kwocie po 700 złotych miesięcznie, a na rzecz małoletniej L. C. alimenty w kwocie 600 złotych miesięcznie , a pozwaną zobowiązał do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron. Jedną z branych przez Sąd przesłanek ustalenia kwot alimentów zasądzonych od K. C. był fakt, iż powód sam spłaca raty kredytu hipotecznego w kwocie około (...) zł miesięcznie.

dowód:

okoliczności bezsporne a ponadto

odpis aktu małżeństwa k. 8

postanowienie Sądu Okręgowego w. T. z dnia 5.01.2015r.- k. 225 akt Sądu Okręgowego w. T. w sprawie (...)

postanowienie Sadu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie (...) wraz z uzasadnieniem – k. 333-340 akt Sądu Okręgowego w. T. w sprawie (...)

odpis wyroku Sądu Okręgowego w. T. w sprawie (...) – k. 200-201 oraz k. 725 akt Sądu Okręgowego w. T. w sprawie (...)

uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w. T. w sprawie (...) – k. 736 akt (...)

Strony posiadają dwoje małoletnich dzieci: S. C. ur. (...) w T. i L. C. ur. (...) w T..

(okoliczność bezsporna)

W skład majątku wspólnego stron wchodziły m.in.:

- zakupiona w roku 2010 zabudowana domem nieruchomości gruntowa przy ul. (...) w T., zakupiona za środki uzyskane ze sprzedaży mieszkania powoda, kredytu hipotecznego zaciągniętego w kwocie około (...) złotych na okres (...) lat i pomocy finansowej rodziców pozwanej. Strony wspólnie zaciągnęły kredyt hipoteczny i wspólnie podjęły decyzję o rozbudowie domu. Powód K. C. spłacał raty tego kredytu w kwotach około (...) zł miesięcznie;

- samochód marki V. (...), rok produkcji (...) zakupiony przez strony i zarejestrowany na powoda w roku 2013

- samochód marki C. (...), rok produkcji (...) zakupiony przez strony i zarejestrowany na powoda w roku 2012.

Każda ze stron we wspólnym uzgodnieniu korzystała z jednego z samochodów, przy czym pozwana użytkowała V. (...).

Dowody: zeznania R. S. – k. 47v

Zeznania K. C. – k. 153-156

Zeznania I. C. – k. 156-158

Powód K. C. od (...)lat prowadzi działalność gospodarczą w dziedzinie motoryzacyjnej – prowadzi zakład napraw elektryki samochodowej, sprzedaży CB radia i nawigacji samochodowej. W pewnym okresie czasu sprzedawał też auta sprowadzane z zagranicy. Działalność ta w poszczególnych okresach czasu była różnie dochodowa, w 2013r. zmniejszyła się firmie powoda ilość kontraktów, spadły tym samym osiągnane przez niego dochody.

Dowód: zeznania powoda – k. 153v

Zeznania pozwanej – k. 156

Zeznania H. G. – k. 45v-46v

Pozwana I. C. w początkach małżeństwa pracowała u kolegów powoda w myjni samochodowej. Przed urodzeniem córki L. pozwana pracowała w firmie (...) za wynagrodzeniem około(...) złotych. Po urodzeniu córki i wykorzystaniu urlopu wychowawczego, od grudnia 2014r. pozwana zaprzestała pracy w tej firmie, zajęła się głównie prowadzeniem domu i wychowywaniem dzieci.

Dowód: zeznania powoda – k. 153v

Zeznania pozwanej – k. 156-158

Role stron w małżeństwie były podzielone w ten sposób, że pozwana prowadziła dom i wychowywała dzieci, powód zaś pracował zarobkowo prowadząc działalność gospodarczą i utrzymując rodzinę. Powód pracował bardzo dużo, wracał z pracy do domu około godziny 17 – 18, bywało, że i później. Powód przelewał z konta firmowego na konto pozwanej, które pomógł jej założyć, comiesięcznie od (...) zł do (...) zł, czasami przelewał też większe kwoty. To od powoda zależało ile pieniędzy przekazywał pozwanej na utrzymanie domu i wyżywienie. Pozwana robiła zakupy, utrzymywała czystość w domu, zajmowała się gotowaniem, odwoziła dzieci do przedszkola, opłacała przedszkole; powód czasami także odwoził dzieci do przedszkola, zajmował się także cięższymi pracami w domu, ogrodem. Powód informował pozwaną o okresowych problemach finansowych w firmie, pozwana interesowała się prowadzoną przez pozwanego działalnością gospodarczą, rozmawiała z powodem o sytuacji w firmie, jednak nigdy nie wpływała na nią, dostosowując się do wypracowanego podziału ról w małżeństwie i ufając powodowi, że zajmuje się nią właściwie. Bywały okresy, że pomimo kłopotów finansowych w firmie (...) domagała się większych pieniędzy na utrzymanie rodziny, dochodziło pomiędzy stronami na tym tle do sprzeczek i kłótni, niemniej wszystkie pieniądze jakimi pozwana dysponowała były jej przekazywane z woli powoda. Dwukrotnie pozwana idąc do sklepu (...) na zakupy przysłała do znajdującego się w pobliżu tego sklepu biura powoda i pod jego nieobecność wzięła pieniądze na zakupy z firmowej kasetki. Wysokości pobranych kwot powód w żaden sposób nie wykazał.

Dowód: zeznania pozwanej – k. 157

zeznania powoda – k. 153v-155v

zeznania P. K. – k. 43v- 44

zeznania T. S. – k. 44-44v

zeznania Ł. S. – k. 44v-45v

zeznania H. G. – k. 45v-46v

zeznania R. S. – k. 47- 48

W czasie trwania małżeństwa, strony wielokrotnie wyjeżdżały na wakacje; także po roku 2010 strony były m.in. w Holandii – u siostry powoda, wyjechały na Mistrzostwa Świata w piłce nożnej, w 2011 r. były w Chorwacji, w 2013r. w górach, wyjeżdżały na weekendy do G., w lutym 2014r. powód w uzgodnieniu z pozwaną wyjechał wraz z synem na ferie do W., pozwana została wówczas w domu z dwuletnią córką. Powód wyjeżdżał także sam – był motorem na wycieczce we W..

Dowody: zeznania powoda – k. 153v, 155v

zeznania pozwanej – k. 156v-157,

zeznania A. S. – k. 46v

W dniu 21 grudnia 2012r. w okresie przedświątecznym pozwana robiła wraz z córką zakupy i nie zauważyła tego, że dziecko wzięło ze sklepu dwa wisiorki za 17 złotych, za które ona nie zapłaciła i w związku z tym została ukarana mandatem karnym na kwotę 200 zł.

Dowód: zeznania pozwanej – k. 157

kserokopia mandatu – k. 69 akt, 162 akt (...) Sądu Okręgowego w. T.

W czerwcu 2014r. pozwana wyjechała wraz dziećmi na wakacje do swych rodziców do G.. We wrześniu 2014r. powód wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego domu nie uprzedzając o tym wcześniej pozwanej; wcześniej, w sierpniu 2014r., okazał pozwanej pozew rozwodowy. W sierpniu 2014r. powód przelał na rachunek bankowy pozwanej na utrzymanie rodziny kwotę dużo niższą niż czynił to dotychczas – bowiem jedynie ok. 800 zł. Ponieważ zbliżało się rozpoczęcie roku szkolnego, trzeba było wykupić podręczniki i przybory szkolne, a pozwana nie otrzymała od powoda mniej niż dotychczas pieniędzy, finansowo zaczęli pomagać pozwanej jej rodzice. Ojciec pozwanej podarował córce kwotę (...) zł – na przygotowanie się do sprawy rozwodowej, na prawnika, także na wynajęcie i opłacenie detektywa, matka pozwanej opłacała przedszkole córki stron i naukę języków obcych ich dzieci. Później dobrowolnie zaczęli pomagać pozwanej także sąsiedzi G., z własnej inicjatywy i w różny sposób – finansowo opłacając rachunek za gaz, a także w razie konieczności opiekowali się dziećmi stron. Od tego też czasu – mniej więcej od czerwca 2014r. pozwana nie ma już żadnego wpływu na jakiegokolwiek działania finansowe powoda, w tym na działania związane z prowadzeniem przez niego działalności. Pozwany wyprowadził się, wynajmuje mieszkanie za kwotę 400 złotych miesięcznie, ponosi koszty utrzymania związane także z wynajmem tego mieszkania, spłatą kredytu hipotecznego. W chwili obecnej pozwany ma około (...) zł debetu na tym koncie.

Dowody: zeznania powoda – k. 153v-155v

zeznania pozwanej – k. 156-158, 216 akt (...) Sądu Okręgowego w. T.

zeznania H. G. – k. 45v-46v oraz 215v-216 akt (...) Sądu Okręgowego w. T.

zeznania A. S. – k. 46v-47

zeznania R. S. – k. 47-48

potwierdzenia zapłaty za przedszkole L. C. i naukę języków S. C. – k. 70-73, oraz 208-206-209 akt (...) Sądu Okręgowego w. T.

umowa o świadczenie usług detektywistycznych – k. 68 oraz 130 akt (...) Sądu Okręgowego w. T.

W trakcie sprawy rozwodowej pozwana dowiedziała się, że w jej samochodzie zainstalowany jest przez powoda nadajnik (...), zakupiony na firmę powoda, wskazujący położenie użytkowanego przez nią pojazdu. Nie chcąc być przez

powoda w ten sposób kontrolowaną, pozwana zdemontowała ten nadajnik, pozostawiła go u swego ojca. W okresie trwania sprawy rozwodowej pozwana spotykała się z innym mężczyzną.

Dowody: zeznania pozwanej – k. 157v,

zeznania powoda – k. 155

Dokumentacja fotograficzna – k. 99-124 akt, 588-604, 618-623 akt (...) Sądu Okręgowego w. T.)

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań świadków i stron procesu, które uznano za wiarygodne, gdyż dotyczyły zdarzeń znanych tym osobom bezpośrednio, a także były spójne, logiczne i wzajemnie uzupełniały się, a ponadto znalazły potwierdzenie, w odpowiedni zakresie, w stosownych dokumentach których wiarygodność nie została podważona.

Stosownie do treści art. 52 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej.

W myśl § 2 w/w artykułu rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia, przy czym w wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13.05.1997r., III CKN 51/97 (OSNC z 1997r., Nr 12, poz. 194) wskazał, iż separacja faktyczna małżonków, uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym, może stanowić ważny powód zniesienia przez sąd wspólności majątkowej małżeńskiej. Z żądaniem może wystąpić również małżonek, który jest wyłącznie winny separacji. Wina jego, jak też wzgląd na dobro rodziny lub pozwanego małżonka, powinny być brane pod uwagę jedynie przy ocenie żądania zniesienia wspólności z punktu widzenia zasad współżycia społecznego (art. 5 kc).

W ocenie Sądu, pomimo w zasadzie niekwestionowanej przez strony separacji faktycznej istniejącej w zasadzie od czerwca 2014r. – czyli od momentu wyjazdu pozwanej wraz z dziećmi na wakacje do G., a następnie niezapowiedzianej wyprowadzki pozwanego ze wspólnie zajmowanego domu, to okoliczności tej nie można uznać i zakwalifikować do „ważnych powodów” o których mowa w art. 52 krio. Przez ważne powody w rozumieniu tego przepisu rozumie się bowiem takie sytuacje, w których dalsze trwanie wspólności majątkowej pociąga za sobą poważne zagrożenie – lub tym bardziej naruszenie – interesu majątkowego małżonka żądającego zniesienia wspólności.

„Przez ważne powody dające podstawę do zniesienia tej wspólności przyjęło się rozumieć wytworzenie takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych wywołuje stan pociągający za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny”. (tak wyrok SN z dnia 31.01.2003r. sygn. akt IV CKN 1710/00, LEX nr 78281) W orzecnictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że ważnym powodem w rozumieniu art. 52 kro jest tylko taka separacja faktyczna małżonków, która uniemożliwia im lub znacznie utrudnia współdziałanie w zarządzie ich majątkiem wspólnym. (wyrok SN z 7.12.2000, sygn.. akt II CKN 401/00, Lex nr 548761, wyrok SN z 13.01.2000r., sygn. akt II CKN 1070/98, Lex nr 50872).

Skoro wspólność majątkowa jest ustrojową cechą małżeństwa, to orzeczenie jej zniesienia może nastąpić tylko w okolicznościach wyjątkowych.

W niniejszej sprawie żadne z powołanych wyżej przesłanek nie mają miejsca. Prawomocne orzeczenie rozwiązania małżeństwa stron przez rozwód skutkuje rozwiązaniem wspólności majątkowej małżeńskiej stron postępowania, a w ocenie Sądu nie wystąpiły żadne ważne powody do ustanowienia tej rozdzielności z datą wsteczną i to już od 1 grudnia 2010r. Żaden ze wskazywanych przez stronę powodową powodów rozwiązania tej wspólności majątkowej małżeńskiej nie mógł zostać uznany za „ważny powód” w rozumieniu art. 52 kro. W ocenie Sądu pozwana interesowała

się sprawami finansowymi powoda, była przez niego informowana o kondycji finansowej prowadzonej przez niego firmy; zeznawała o tym pozwana, okoliczność tę potwierdził także K. C. (k. 153v). Brak większego zaangażowania pozwanej w sprawy prowadzonej działalności gospodarczej powoda wynikał z podziału obowiązków małżeńskich, zaangażowania pozwanej w opiekę nad małoletnimi dziećmi stron, zaufania jakim darzyła pozwana powoda przy samodzielnym prowadzeniu przez niego firmy. Pozwana otrzymywała od powoda określone kwoty pieniędzy na zaspokajanie potrzeb rodziny, domagała się częstokroć, większych na to pieniędzy – było to nawet powodem nieporozumień i kłótni stron, ale powód nie wykazał, by pozwana w jakikolwiek sposób trwonila te pieniądze, bądź nie przeznaczała ich na potrzeby rodziny. Taki model funkcjonowania rodziny i stan rzeczy do sierpnia 2014r. akceptowały obie strony postępowania i pomimo okresowych kłótni, współdziałały w tym zakresie. O standardzie życia pozwanej decydował powód, I. C. nigdy nie nadużywała tego faktu. Strony żyły na stosunkowo wysokim poziomie, było je stać na utrzymanie domu, dwóch samochodów, częste wyjazdy, również zagraniczne. Na miano rozrzutności mogłyby zasługiwać wydatki nieuzasadnione, czynione w nadmiarze, powód nie wykazał, by pozwana żyła zaś rozrzutnie. Pozwana z racji opieki nad dziećmi i prowadzenia domu nie mogła podjąć zarobkowej pracy, którą utraciła po powrocie z urlopu wychowawczego po urodzeniu córki L.. Powód w obowiązkach domowych pomagał w ograniczonym zakresie, poświęcił się pracy zarobkowej, pracował do późnych godzin popołudniowych. Sprawując pieczę nad dziećmi pozwana przyczyniała się jednak do pomnażania wspólnego majątku, gdyż dzięki temu powód mógł w pełni angażować się w pracę zawodową. Strony wspólnie zaciągnęły kredyt hipoteczny, wspólnie podjęły decyzję o budowie domu, wspólnie nabywały samochody i decydowały o ich użytkowaniu przez siebie, do ferii zimowych 2014r. wyjeżdżały na wspólne wycieczki lub jeździły na nie za wzajemną zgodą i przyzwoleniem. W końcu będąc odpowiedzialnymi rodzicami strony podjęły decyzję o posiadaniu drugiego dziecka, które urodziło się w kwietniu 2012r. - trudno tu o wyrazistszy sposób współdziałania i podejmowania wspólnych decyzji finansowych dotyczących małżeństwa i rodziny. Powód nie wykazał, by pozwana zaciągała bez jego wiedzy i zgody jakiegokolwiek zobowiązania, by generowała długi. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego uznać należało, że pozwana nie miała ani takich możliwości ani takiej potrzeby. Zarzutu trwonienia majątku wspólnego stron na utrzymanie kochanka strona powodowa nie wykazała w najmniejszym zakresie, choć zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodów – to ją obciążał ciężar tego dowodu. Sam fakt spotkań pozwanej z innym mężczyzną wykazany dokumentacją fotograficzną (dowody k. 588- 604, 618-623 akt (...)) Sądu Okręgowego w. T., oraz k. 99-124) nie przesądza o wydatkowaniu jakichkolwiek kwot na powyższe. Fakt, że pozwaną wspierali finansowo jej rodzice, gdy powód z chwilą wyprowadzenia się drastycznie ograniczył środki finansowe na utrzymanie rodziny, nie ma charakteru zaciągania zobowiązań finansowych. Pozwana otrzymywała darowizny od rodziców, pomagała jej w tym okresie sąsiadka H. G., żadna z tych osób nie domagała się zwrotu jakiegokolwiek pieniędzy od pozwanej. Również okoliczność ukarania pozwanej mandatem za kradzież sklepową w dniu 21 grudnia 2012r. (dowód: k. 69) nie jest żadnym dowodem na trwonienie majątku przez pozwaną. I. C. opisała okoliczności w których doszło do ukarania jej tym mandatem, a z racji, że jedynie ona była dorosłym uczestnikiem tego zdarzenia (dowód: zeznania powoda – k. 154), Sąd jej zeznaniom dał w tym zakresie w pełni wiarę. Kwota tego mandatu w porównaniu z poziomem życia stron choćby w roku 2012 w żadnym zakresie nie uzasadnia uznania tego zdarzenia za uzasadniony, ważny powód ustanowienia rozdzielności majątkowej pomiędzy stronami z datą wsteczną. Powodem takim nie jest też w ocenie Sądu fakt, iż pozwana w trakcie trwania postępowania o rozwód zdemontowała odbiornik (...) w użytkowanym przez siebie samochodzie stron. Zeznania powoda, iż odbiornik ten zainstalował w tym pojeździe, z uwagi na wymagania umowy ubezpieczenia pojazdu i z racji jego demontażu ponosił wyższe koszty tego ubezpieczenia – także z uwagi na niepotwierdzenie tego faktu innymi dowodami, nie zasługują na wiarę. Na względzie należało mieć fakt, iż odbiornik ten został zamontowany w pojeździe niewielkiej wartości – bo z 2001 roku, i to, że pozwana nie była jego instalacji dla celów ubezpieczeniowych poinformowana. W ocenie Sądu przekonującymi w tym zakresie były zeznania pozwanej, która wskazywała, że powyższe miało jedynie na celu śledzenie jej. Pozwana nie wiedząc nawet o zainstalowaniu tego odbiornika, a tym bardziej nie będąc poinformowaną o zawarciu umowy ubezpieczenia obejmującej rzekomy obowiązek wyposażenia pojazdu w (...), usuwając to urządzenie nie działała z na szkodę majątku wspólnego stron. W ocenie Sądu na wiarę zasługiwały zeznania pozwanej, iż nie chciała być po prostu przez powoda śledzona.

Dokumenty zawnioskowane przez stronę powodową w postaci odrębnych zapisków pozwanej nie miały większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem nie wynika z nich, by pozwana nie interesowała się finansami

powoda, a strony nie podejmowały decyzji finansowych na wiele lat przed złożeniem pozwu o rozwód. Przeciwnie, z dokumentów tych wynika, że pozwana była zorientowana w sytuacji finansowej firmy prowadzonej przez powoda – zapisała, że powód ma ciężką sytuację w firmie, debet 30 tysięcy złotych (dowód: dokumenty z kart 66-67). Dokumenty w postaci umowy o świadczenie usług detektywistycznych oraz potwierdzenia zapłaty przez rodziców pozwanej za przedszkole i naukę języków obcych dzieci stron (k. 68, 70-73) – ze względów wyżej opisywanych również nie potwierdzają zaciągania przez pozwaną zobowiązań bez wiedzy i zgody powoda. Pozwana przyznała, że uzyskała okresową pomoc rodziców i sąsiadów w okresie, gdy powód drastycznie ograniczył przekazywane jej środki na utrzymanie rodziny. Fakt, iż strony nigdy nie miały wspólnego konta (dokumenty z karty 216 akt (...)) Sądu Okręgowego w. T., zeznania stron) również nie świadczy o tym, że strony nie współdziałały w zarządzie majątkiem wspólnym. Pozwanej to nie przeszkadzało, bo miała do powoda pełne zaufanie, a konto które posiadała i na które powód przelewał jej pieniądze założyła przy pomocy K. C. (dowód: zeznania pozwanej – k. 156 akt, zeznania powoda – k. 153v-154). Zabranie pieniędzy z kasetki znajdującej się w biurze powoda również nie przesądzało o działaniu na szkodę majątku wspólnego stron. Powód nie wykazał, jakie kwoty pozwana z tej kasetki wzięła, w ocenie Sądu dać w tym zakresie należało wiarę zeznaniom pozwanej z których wynika, że były to kwoty na zrobienie zakupów dla rodziny w sklepie (...) i biorąc te pieniądze nie działała na szkodę majątku wspólnego stron.

W przedmiotowej sprawie żadne z powołanych powyżej przesłanek zniesienia wspólności majątkowej powoda K. C. i pozwanej I. C. nie miały miejsca. Przede wszystkim brak jest jakichkolwiek negatywnych konsekwencji działań stron i separacji faktycznej stron postępowania na zarząd majątkiem wspólnym. Sposób funkcjonowania byłych małżonków w sferze ekonomicznej był taki sam przed, jak i w trakcie separacji. Ponadto w trakcie separacji brak było jakichkolwiek zdarzeń, które wymagałyby porozumienia w zarządzie majątkiem wspólnym (dowód: zeznania powoda – k. 155v)

W ocenie Sądu żądanie pozwu zmierza wyłącznie do pokrzywdzenia pozwanej, gdyż ustanowienie rozdzielnosci majątkowej spowoduje, że suma rat kredytu spłaconych przez powoda zostanie przy podziale majątku wspólnego zakwalifikowana jako nakład z majątku osobistego powoda na majątek wspólny. Wartym podkreślenia jest również to, że fakt samodzielnego spłacania przez powoda rat kredytu hipotecznego był każdorazowo brany pod uwagę przez Sąd przy orzekaniu o wysokości zabezpieczenia alimentacyjnego, jak i w końcu przy orzekaniu o wysokości alimentów w wyroku rozwodowym (dowód: uzasadnienie wyroku (...) Sądu Okręgowego – k. 736). Stan ten miał wpływ na ocenę sytuacji materialnej powoda i w pewnym stopniu spełnił swoistą funkcję ochronną, gdyż był pożytywany jako świadczenie na rzecz rodziny, którą wówczas strony były w świetle prawa. Powód spłacając raty kredytu w kontekście zasądzonych wyrokiem alimentów odniósł pewną korzyść. Niniejsza sprawa i uwzględnienie żądania pozwu mogłoby w konsekwencji doprowadzić zarówno do korzystniejszych dla powoda rozliczeń w podziale majątku wspólnego, jak i przetrwania na pozwaną negatywnych skutków, jakie poniosły małoletnie dzieci stron przy ustalaniu przez Sąd wysokości alimentów. Nie można tracić z pola widzenia, że to powód porzucił rodzinę i to on doprowadził do faktycznej separacji stron (dowód: uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w. T. w sprawie (...) – k.735), a uwzględnienie powództwa przyniosłoby korzystne dla niego skutki prawne tej sytuacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 52 § 1 i 2 kro a contrario oddalił powództwo orzekając jak w punkcie I sentencji.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na mocy art. 98 § 1 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, orzekając jak w punkcie II sentencji.

W myśl art. 98 § 3 kpc do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się m.in. koszty sądowe oraz wynagrodzenie adwokata w kwocie nie wyższej niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach – to jest w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jt. Dz.U. z 2013r., poz. 461) (data wpływu pozwu 22.05.2015r.).

Stosownie do treści § 7 ust. 1 pkt 9 w/w rozporządzenia stawka minimalna w sprawie o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między małżonkami wynosi 360zł.

Na podstawie § 2 ust. 1 w/w rozporządzenia zasądzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Na mocy § 2 ust. 2 w/w rozporządzenia podstawę zasądzenia opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowią stawki minimalne, a opłata nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy.

Biorąc pod uwagę nakład pracy adwokata reprezentującego stronę pozwaną oraz charakter niniejszej sprawy, a także wkład pracy adwokata w przyczynieniu się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy, wynagrodzenie przyznano w wysokości 1,5-krotności stawki minimalnej, tj. w kwocie 540zł.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 12.03.2003r. (III CZP 2/03, OSNC z 2003r., nr 12, poz. 161) że „do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 kpc) strony reprezentowanej przez adwokata podlega zaliczeniu wydatek poniesiony przez nią w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnika”, to do kosztów procesu doliczono także kwotę 17zł opłaty skarbowej, poniesioną od pełnomocnictwa złożonego w niniejszej sprawie (k.19-20).

W rezultacie suma kosztów procesu strony pozwanej w niniejszej sprawie wynosiła : 540zł + 17zł, czyli 557zł.